

<http://www.scienceworld.cz/neziva-priroda/dokonale-hodiny-pry-neexistuji/>

Dokonalé hodiny prý neexistují

4.listopadu 2015

Změny rychlosti plynutí času při velkých rychlostech nebo v okolí velkých hmotností zaznamenáme na hodiny založené na „univerzálních“ fyzikálních zákonech, jako je např. rozpad radioaktivních prvků nebo nestabilních částic typu mionů.

Na hodinách, respektive měření času, je založen známý paradox dvojčat, kdy pozorovatelé každý vidí hodiny toho druhého tikat pomaleji. U černé díry (v gravitačním poli) tikají hodiny pomaleji, v tomto případě shodně jak z pohledu pozorovatele dále od horizontu, tak blíže k němu. Na dilataci času **Neé na dilataci času, ale na pootáčení soustav. Krom toho „na družici“ čas nedilataje vlivem zrychlení, ale vlivem rozdílného gr. potenciálu, přičemž tuto dilataci pozoruje Pozemšťan, pozoruje že ... že na družici „se zpomalil čas“.** jsou založena ověření i praktická využití teorie relativity (životnost mionů, korekce u GPS...).

Výzkumníci z University of Warsaw (UW) a University of Nottingham (UN) nyní v časopisu Classical and Quantum Gravity nicméně tvrdí, že dokonalé hodiny jsou iluzí. **Má to platit alespoň pro systémy s velkým (extrémně velkým) zrychlením. Ano, hodinky, jakékoliv, samy, i při extrémním zrychlení tikají stejným tempem ! ... velitel rakety žádné zpomalení času nepozoruje ale pozoruje to Pozorovatel ve své základní soustavě.**

V 70. letech se v CERNu podnikly experimenty se zrychlením až 10 na 18 g a ukázalo se, že na dobu rozpadu mionu nemají vliv. **Jasně, ano !** Jenže to se provádělo v cyklotronu. **Ano. V cyklotronu se mion rozpadá za 2.2 mikrosekundy „radioaktivně“ při tempu plynutí času shodným s tempem „pozemského pozorovatele“.** Oba jsou ve shodné nepootočené soustavě. **Ale : Kosmický mion má pootočenou soustavu vůči pozemské, a tak je dle Pozemšťana „jeho“ sekunda prodloužena, zpomaleno je „jeho“ plynutí času** Výzkumníci nyní tvrdí, že při **zrychlení v jednom směru** bude situace vypadat jinak. **pro základního pozorovatele.** Dlužno dodat, že dále jde nikoliv o empirické výsledky, ale závěry teoretických fyziků.

V roce 1976 kanadský fyzik William Unruh předpověděl jev trochu připomínající známý jev Dopplerův, kdy **pozorování závisí ano, pozorování !!!** na pohybu zdroje a různí pozorovatelé mohou zaznamenat něco trochu jiného (posun vlnové délky). Unruhův jev má být založen na tom, že za určitých okolností normální (nezrychlující) pozorovatel před sebou vidí prostě vakuum (quantum field vacuum, tedy včetně fluktuací?), zatímco zrychlující pozorovatel mnoho částic. Pointa: Ve vakuu a v přítomnosti jiných částic se rozpad částic, který slouží jako hodiny, liší. **??.. rozpad možná, ale proč by se měl měnit čas, tempo plynutí času „pozorovaných částic“ pro různě letícího Pozorovatele ? ...?** Tím se komplikuje měření času, **? To není možné...; nastavený tikot hodin v soustavě pozorovatele, který si tuto „svou“ soustavu pasoval do klidu, nemůže docházet „jen-tak“ ke změně tempa plynutí času !!! (to by byl vesmír v totálním chaosu)** Ta soustava, co je pasována do klidu, samozřejmě putuje vesmírem libovolnou rychlostí i libovolným gravitačním zrychlením, v libovolném místě vesmíru...to nelze ani určit ani zjistit...; každé těleso a „jeho“ soustava mění rychlost i mění zrychlení a my to coby Pozorovatel nepozorujeme (sami na sobě) a spolu s tím i měření vzdáleností (nakonec k objevu teorii relativity měl kromě Einsteina blízko i Poincaré, a to prý právě takto komplementárně; viz titul knihy „Einsteinovy hodiny a Poincarého mapy“).

Pojmy čas a prostor se komplikují, není k tomu přitom třeba žádná kvantová gravitace ani situace podobná velkému třesku.

V moderních lineárních urychlovačích by prý tyto komplikace mělo jít brzy (časem :-)) simulovat i experimentálně. Do té doby lze prý samozřejmě **dumat**, (**dumání je v české kotlině zakázáno, především v debatních svobodných fyzikálních fórech – viz Kulhánkova doktrína kdy a jak smí uživatel fórum použít**) zda jde spíš o problém měření, nebo spíš o problém času jako takového (?), co si vůbec myslet o fyzikální veličině, kterou nelze pořádně měřit atd. **Lidé nesmí zavírat oči před názory laiků : čas neplyne „nám“ ale my plyneme „jemu“...protože „Čas“ je veličina, která má také své dimenze a my-předmět hmotový po této časové dimenzi se posouváme, ukrajujeme intervaly, přesně podobně jako se posouváme po délkové dimenzi tím vesmírem a ukrajujeme délkové intervaly.**

Zdroj: ScienceDaily

Poznámky:

– Pro neodborníka opět prakticky nemožné říct, zda takový závěr představuje mainstream nebo jde spíše o výstřednější myšlenkový směr. **Každá myšlenka neověřená, neprobádaná je a může být výstřední...po prověření, už je věcí chápanou a normální.**

– Souvisí to nějak s jevem, kdy při průchodu horizontem černé díry může opravdu účastník a vnější pozorovatel zaznamenat něco úplně jiného? (Viz např. také: [Smrt u černé díry – každý vidí něco jiného](#)) Původní zdroj uvádí, že Unruhův jev souvisí s Hawkingovým zářením černých děr.

– Při dohledávání Unruhův jev: nějak se s ním prý operuje i v seriálu Teorie velkého třesku, snad v 6. sérii.

autor Pavel Houser

JN, 04.11.2015